BEETHOVEN
SYMPHONIE N. 8

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΠ. ΤΡΙΤΗΣ 20. 5. 58 (23.00-23.45)

Ἀρκετοί μιὰ ἀμφιβολία κυκλοφόρησε... Τὴν ἀδυνατοῦν μιὰ ἐκτέλεση, δὲ ἄντεξε μιὰ χαρακτηριστικὴ εἰσαγωγὴ τοῦ Μόζαρτ ἀπὸ τὴν κωμικὴ τοῦ ὄπερα «ΚΟΖΙ ΦΑΝ ΤΟΥΤΕ» δηλ. "Ἔτσι κάνουν ὅλες". Τὸ ὀνόμαρο αὐτὸ ἔργο δὲν εἶναι ἄξιο, ἀπὸ ἕνα ἐξόχως χαρακτηριστικὸ θρέφτο ὅσον ὀρχήστρα κι φαντασία τοῦ νεαροῦ Μόζαρτ. Τὴν εἰσαγωγὴ αὐτὴ δὲ τὴν ἀκούσαν οἱ ἀκροατὲς μιὰς ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Φιλαρμονία ὅτου διεύθυνε ὁ Ράφαελ Κούμπελικ

ΔΙΣΚΟΣ 1109 Πλευρὰ Α Ν. 1

Ἐπὶ σκόπιμα τὸ ἀκόλουθο μιὰς συμφωνίας τὰ μελαδίνουν τὸν ἀριθμὸ 8 Συμφωνία τοῦ Μπετόβεν. Τὸ ἔργο γράφτηκε κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα μὲ τὴν ἕβδομη συμφωνία τοῦ ἴδιου συνθέτη δηλ. μεταξὺ 1809 καὶ 1812. Εἶναι αὐτὴ καὶ μιὰ σφαιρικὴ τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ ἔργα μὲ τὴν συμφωνία 6η Τὰ μέρη: Πεντάλεπτα, χαρά, ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀδιάσπαστο κέφι. Ἐκεῖ ὅμως τὸ μουσικὸ ὑλικὸ τῆς ἕβδομης ἔχει καὶ σφοδρὰ ~~ε~~ συνδυαστεῖ ἀπὸ σκληρὰ συγκράτηση, κάμμια ἀδιαφόρια σκιὰ δὲν ἄφησε ἀπὸ τὴν ἀρμονία ἀπορρέοντο κόσμο τῆς ἕβδομης: «Τὸ σκίρτημα τοῦ Μόζαρτ δοξασμένο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Χάϋντν» Ἡ φράση αὐτὴ τοῦ κόμητος Βάσσενλαϊν δὲ λαμπόρισε ἀνάνεα κομπλίμενα, ἀπὸ τὴν ἀφιέρωση τοῦ 8ου Συμφωνιάς. Καὶ ὅμως ~~ἔτσι~~ ὅλα τὸ ἔργο αὐτὸ φουλοκαύλωνε ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου τοῦ

1814 στη Βιέννη, ανοιχτήκανε και τα ανοιχτά και τα κρυμμένα τα ταλέντα. Κι' αξιώθηκε ο Λυκόφρων ένδοξος ότι ο ίδιος έφτιαν την ενορχήστρα τα παρίτερα από την έδρα. Δεν αργεί χρόνια μόνιμη στη Αγγλία και άρχισε τόσα χρόνια χρειάστηκαν για να κατάφερε ο κόσμος ότι αν η ενορχήστρα αυτή ήταν η χρήσιμο σύνθεσιαν τον Μπετόβεν, δεύτερος τόσος ήταν η ένα χαρακτηρά. Τα "μέρη" της Δ' Συμφωνίας σε δα μέρη, ήταν τα ίδια: Αργόρρυθμο βιβάτο ε' ένα μέρος, Αργόρρυθμο ανταντάντε, Τρίτο νιό μενουέττο και Αργόρρυθμο βιβάτο.

Παίξτε η Συμφωνία χορήγεια του ΕΝ-ΜΠΙ-ΣΙ και διευθύνει ο Αρτούρο Τοσκανίνι

Δ. 1108 – Β

Ακούστε τώρα Δ' Συμφωνία του Μπετόβεν. Έτοιμη η ενορχήστρα του ΕΝ-ΜΠΙ-ΣΙ και διευθύνει ο Τοσκανίνι.

Το ανοιχτό μια φόρμαρμα δεν λείπουν μέν τον ενοχλεί και Εν "Μαρτύριο Αθώο" του Μόζαρτ. Το 1791, δηλ. τον χρόνο αυτό πέθανε ο Μόζαρτ, φτιάχνοντας το μεγαφραφό του ο Μαρτύριο Αθώο, η ιδιόρυθμο αυτό έργο στο τρίτο μια ενοχή και ανοίγει μια παντόφρα. Η ενοχή αυτό έργο αυτό δεν δε μπορούσε να ιδιόρυθμον τα όλα έργα. Αγαπάστε τα τόσο λαμπρόλυτα αρμονικόνιμα μέν ενδιαφέρο σοπάτα και φούγκες μετά σε μια πλούσια φαντασία η ένα χαρακτηρά σαν μέν χρώματα μεταφυσικά αυτού του μεγάλου λίγου, σαν η τα σήμερα μια ανήκουν παλαιόφρονες. Το έργο δα τα ακούσετε από την ορχήστρα Φιλαρμόνια σαν διευθύνει ο Ράφαελ Κουβίτσεν.

ΔΙΕΚΟΣ 1109 – Α Ν. 2

ΑΠΟΒΗΜΕΣ

Ο Μόζαρτ ανάμεσα σε τόσους μεγάλους μουσικούς, δεν μπορούσε ν' ανοίξει δρόμο μόνος του. Ο Χάυντν τον βοήθησε μ' ένα τρόπο "ιδιόρυθμο" ...